

Hopp genom Jesus Kristus

Varför behöver jag Jesu Kristi hjälp för att bli fullkomliggjord?

Äldste J. Devn Cornish i de sjuttios kvorum har sagt:

Våra medlemmar [undrar] ofta: "Duger jag?" eller "Kan jag verkligen nå det celestialet riket?" Naturligtvis är man aldrig riktigt "bra nog". Ingen av oss kan någonsin själv uppnå eller "förtjäna" sin frälsning, men det är normalt att undra om vi är godtagbara inför Herren och det är så jag förstår frågan ...

Låt mig tala klart och tydligt. Svaren på frågorna "Duger jag?" och "Kan jag klara det?" är "Ja! Du duger" och "Ja, du klarar av det så länge du fortsätter att omvända dig och inte bortförklarar eller är upprorisk". Himlens Gud är ingen hjärtlös domare som söker anledningar att utvisa oss från matchen. Han är vår fullkomligt kärleksfulle Fader, som mer än något annat längtar efter att alla hans barn ska komma hem igen och för evigt leva med honom som familjer. Han utgav verkligen sin enfödde Son för att vi inte skulle gå förlorade utan ha evigt liv! Jag vill att ni ska tro på och finna hopp och tröst i denna eviga sanning. Vår himmelske Faders avsikt är att vi ska klara det! Det är hans verk och hans härlighet. (Se J. Devn Cornish, "Duger jag? Kommer jag att klara det?" *Liahona*, nov. 2016, s. 32–33)

Vad kan jag göra för att bli "fullkomliggjord genom Jesus"?

Syster Carol F. McConkie, tidigare medlem i Unga kvinnors generalpresidentskap, har lärt:

Vårt hopp om helighet finns i Kristus, i hans barmhärtighet och nåd. Med tro på Jesus Kristus och hans försoning kan vi bli rena och obefläckade, om vi avstår från ogudaktighet [se Moroni 10:32–33] och uppriktigt omvänder oss. Vi döps i vatten till syndernas förlåtelse. Våra själar helgas när vi tar emot den Helige Anden med öppet hjärta. Varje vecka tar vi del av sakramentets förrättning. I en anda av omvändelse, med en uppriktig önskan om rättfärdighet, sluter vi förbund att vi är villiga att ta på oss Kristi namn, minnas honom och hålla hans bud så att vi alltid kan ha hans Ande hos oss. Om vi kontinuerligt strävar efter att bli ett med Fadern, Sonen och den Helige Anden, får vi med tiden del av deras gudomliga natur [se 2 Petrusbrevet 1:4]. (Carol F. McConkie, "Helighetens sköna skrud", *Liahona*, maj 2017, s. 10)

Äldste Dale G. Renlund i de tolv apostlarnas kvorum har lärt:

Gud bryr sig mycket mer om vilka vi är och vilka vi är på väg att bli, än om vilka vi en gång var. Han vill att vi ska fortsätta försöka. (Dale G. Renlund, "Sista dagars heliga ger inte upp", *Liahona*, maj 2015, s. 56)